

Volkspistole

Walther

Nejrozšířenější pistole německého wehrmachtu v době druhé světové války byla P.38 ráže 9 mm Luger. Sériová výroba začala v roce 1939 ve firmě Walther, kde tato konstrukce vznikla a po níž se v roce 1942 do produkce zapojily firmy Spreewerk a Mauser. Pistole P.38 vznikla s cílem nahradit drahý a výrobně zdouhavý standardní model P.08. Tento plán se ale v důsledku vývoje války nepodařilo plně uskutečnit: v první polovině roku 1944 německé síly ztratily 110 092 krátkých palných zbraní a toto číslo se ve druhé polovině roku zvýšilo na 282 701 kusů. Tak vysoké ztráty nemohly být nahrazeny ani spojeným úsilím všech tří výrobců nové armádní pistole.

◀ Volkspistole Walther s výrobním číslem 12 z firemní sbírky společnosti Walther

jovek v jemu podléhající oblasti, tato výzbroj musela pocházet z nadprodukce nebo musela být vyrobena po splnění oficiální armádní dodávky. Výrobci měli ovšem plné ruce práce už jen s tím, aby vyhověli všem objednávkám standardních ozbrojených sil. Nakonec to dopadlo tak, že na Volkssturm nezbylo nic.

Od počátku roku 1944 se firmy Walther a Mauser pokoušely o zjednodušení svých stávajících zbraní a o vývoj nových modelů. Žádný z nich se sice nedostal do sériové výroby, ale takto získané zkušenosti obě společnosti využily, když koncem roku vyvstala poptávka po „lidové pistoli“, čili krátké palné zbraní určené právě pro Volkssturm. Bylo nezbytné, aby se tato zbraň dala vyrábět ještě rychleji a levněji než předchozí modely. Od Volkspistole se navíc požadovalo,

aby používala zásobník pro pistole P.38 a dokázala na 25 metrů zasáhnout cíl o rozměrech 20x20 cm.

Dne 30. listopadu 1944 se uskutečnila schůzka, jíž se zúčastnili

Haupt-Dienststellenleiter Karl Otto Saur z říšského ministerstva výzbroje a válečné produkce, další pracovníci technické kanceláře tohoto úřadu a SS-Obergruppenführer Gottlob Berger coby náčelník štábu Volkssturmu. V průběhu

◀ Jen velmi málo dílů Volkspistole, jako třeba vnější kohout, vznikalo třískovým obráběním. Pouzdro závěru se zhotovilo ze dvou plechových výlisků, které jsou v zadní části spojeny pomocí hluboce zalisovaných hmatníkových drážek zasahujících do štěrbin ve vnitřním plášti pouzdra závěru.

Nedostatek krátkých palných zbraní měl nepředpokládané důsledky pro německý Volkssturm (v češtině někdy známý jako lidobrana), jehož první jednotky měly být vyzbrojeny koncem roku 1944. Třebaže každý gauleiter, župní vůdce, byl oprávněn k tomu, aby pro tento účel dostával zbraně ze zbro-

